

Zadeva:

Intervju z dr. Erikom Brecljem, objavljen v Večeru – V soboto, dne 26.9.2015.

Dne 26.9.2015 je dr. Breclj v intervjuju med drugim ocenjeval in presojal tudi delo in razmere na Onkološkem inštitutu v Ljubljani, vključno z oceno in osebno diskreditacijo generalnega direktorja.

V zvezi z njegovimi navedbami, ki se tičejo OI in dela vodstva in generalnega direktorja je podal več navedb in trditev, ki so v delu, ki se nanaša na OI delno neresnične, tendenciozne in zavajajoče, v delu, ki se nanaša na generalnega direktorja pa žaljive in zlonamerne.

V navedbi na strani 3/7 navaja, da: »Samo na Onkološkem inštitutu je šlo za 7 milijonov evrov za novi vodovod, še več bo šlo za sanacijo klimatizacije, še več za sanacijo fasade...«

Komentar: Citirana izjava je povsem neutemeljena, neresnična v delu, da bo šlo še več od 7 milijonov za sanacijo klimatizacije in fasade. Od kod dr. Breclju te informacije, ni znano. Zaenkrat niso podprte z nobenimi konkretnimi podatki ali dokumenti, ki bi dokazovali resničnost teh navedb. Gre za konstrukt, s katerim dr. Breclj hoče prikazati, da je stanje alarmantno in neobvladljivo. Res je, da je sklenjena pogodba v navedeni višini za sanacijo vodovoda, to pa je tudi vse. Vse dodatne navedbe so izmišljene in prirejene v cilju zavajanja bralcev ter prikazovanju stanja, ki naj bralca šokira in ustvari negativno vrednostno sodbo do vodstva Onkološkega inštituta in tudi Ministrstva za zdravje.

Navaja tudi, da je kot član Sveta zavoda Onkološkega inštituta, skupaj z drugimi analiziral, zakaj je prišlo do težav. Navaja, da so začeli spreminjati statut, ker ne deli odgovornosti in omogoča mešetarjenje, prenašanje odgovornosti z organa na organ in da so: »kljub velikemu odporu vodstva prišli tako daleč.« Na podlagi katerih podatkov in čigave ocene je dr. Breclj prišel do zaključka, da je bil pri spremembi statuta velik odpor vodstva, saj si je vodstvo ves čas intenzivno prizadevalo za korenite spremembe statuta, vendar spremembe niso bile sprejemljive za vse tiste, ki jim obstoječe stanje ustreza in hkrati omogoča izogibanje tako pristojnostim, kot odgovornostim posameznikov. Ker statut, kot ga je predlagalo vodstvo OI ni bil kreiran po meri nekaterih posameznikov, med njimi očitno tudi dr. Breclju, je bilo vodstvo deležno izjemnih napadov in kritik, kar je pripeljalo do tega, da je delo zatem prevzela posebna komisija, ki jo je imenoval Svet zavoda OI.

Nadalje intervjuvanec na strani 4/7 trdi, da je OI dobil 7 milijonov evrov letno za zdravila, a jih ni porabil za zdravila.

Komentar: Odgovornost za izgubljeno tožbo, s katero je OI tožil ZZZS skuša naprtiti vodstvu OI, čeprav dobro ve, da se je postopek s tožbo začel še preden je vodstvo prevzel sedanji generalni direktor. Pravzaprav se iz zapisanega niti ne da ugotoviti, kaj je želel s tem povedati. Ni jasno, ali je očitek namenjen Onkološkemu inštitutu, ker je za postopek s tožbo porabil 200.000,00 EUR ali velja očitek, da bi ta denar na OI moral ostati in bi se moralo zatem ugotavljati, zakaj je OI ta denar izgubil in zakaj je sodišče razsodilo tako kot je. Dejstvo je, da je vodstvo predlagalo Svetu zavoda, da bi glede problematike sprožili ustavni spor, ker je pravzaprav šlo za sistemsko vprašanje, vendar je Svet OI to odločno zavrnil.

V nadaljevanju opisuje, da je že aprila 2014 veliko število zaposlenih zahtevalo ukrepe in zamenjavo direktorja, da je to Svet OI obravnaval in naložil vodstvu ukrepe, ki se niso izvršili. Zato naj bi že maja lani poslal predsednici Sveta OI pismo v katerem je opozoril na veliko število nerealiziranih zadev, ki

jih je svet naložil obema direktorjema. Šele kasneje mu je generalni direktor v operacijsko sobo poslal opomin. Takrat je bil razpisan v dveh operacijskih dvoranah. Ko je delal zelo pomemben del operacije, kjer ima lahko vsak napačen gib katastrofalne posledice, je do njega prišla medicinska sestra in prosila, naj pride ven podpisat neko pošto, ker »tam čaka kurir in se ves trese, ker so mu rekli, da bo ob službo, če tega ne stori.« Vedel je, kaj je v kuverti. Rekel je, da bo šel do konca, vendar ni mislil tega, da bodo odstavili direktorja. Čeprav naj bi že prej povedal, da tak direktor v bolnišnici nima kaj delati, da bo šel na zbornico in jih vprašal, kako lahko zdravniki počnejo zadeve, ki so tako škodljive za bolnike ter da bo zahteval, da razmislijo o njegovi (direktorjevi) licenci, čeprav bo upokojen.

V nadaljevanju še izpostavlja, da mora biti pri svojem delu in operacijah še posebej previden, ker mu gledajo pod prste in da so njegovi sodelavci angeli varuhi, katerih imen ne bo razkril, ker bi bili sicer v kratkem prestavljeni s svojih delovnih mest.

Poleg vsega navedenega pa diskreditira generalnega direktorja tudi osebno z nizko izjavo, da bi, če bi bil res tako močan, kot ga prikazuje generalni direktor, le-ta po svoji stari navadi klečal pred njim in izvrševal njegove ukaze. Ko je bil še na ministrstvu ni nikdar napadel Ivana Zidarja ali Janeza Zemljariča, niti Boruta Miklavčiča, ki so vsi imeli moč. Napada njega.

Sklepno:

Na podlagi zgoraj navedenih izjav in trditev izhaja, da je dr. Breclj z objavo v javnem mediju uporabljal podatke, ki predstavljajo informacije javnega značaja, ki so opredeljene v Zakonu o dostopu do informacij javnega značaja (ZDIJZ, Ur.l.RS št. 24/2003, 61/2005, 113/2005 – ZinfP, 109/2005 – ZdavP – 1B, 28/2006 – ZdavP-2, 23/2014, 50/2014, 72/2014 – skl. US 19/2015 – odl. US). Po ZDIJZ je informacija javnega značaja informacija, ki izvira iz delovnega področja organa, nahaja pa se v obliki dokumenta zadeve, dosjeja, registra, evidence ali drugega dokumentarnega gradiva (v nadaljnjem besedilu: dokument), ki ga je organ izdal sam, v sodelovanju z drugim organom, ali pridobil od drugih oseb.

Z uporabo in posredovanjem informacij, ki imajo nesporno status javnega značaja je dr. Breclj v medijih obvestil javnost o podatkih OI v nasprotju z drugim odstavkom 4. člena Pravilnika o dostopu do informacij javnega značaja (OI, 6.7.2007). Ta namreč določa, da informacije, ki jih OI posreduje medijem, sme v objavo poslati samo generalni direktor, strokovni direktor, predstavnik za stike z javnostjo ter osebe, ki imajo za to pisno pooblastilo generalnega ali strokovnega direktorja. S tem, ko je dr. Breclj javnost seznanjal in razpravljajl o zadevah, ki se tičejo dela in poslovanja Onkološkega inštituta, je neposredno kršil navedeno določilo. Z navedbo zadev in podatkov, kot jih je predstavil dr. Breclj v svojem intervjuju, je kršen tudi nadaljnji, 5. člen Pravilnika o dostopu do informacij javnega značaja, saj je za komuniciranje z javnostjo in zagotavljanje dostopa do informacij javnega značaja, pristojen generalni direktor, za javnost dela OI v strokovnih zadevah s področja medicine pa strokovni direktor.

Podana pa je tudi kršitev 8. člena istega pravilnika, kjer je v prvem odstavku določeno, da sme vsak delavec OI nastopati v javnosti v svojem imenu. To določilo je dr. Breclj kršil, saj je v medijih nastopil kot zdravnik na OI in tudi kot predstavnik Sveta OI, kar je v direktnem nasprotju s citirano določbo.

Za navedene kršitve Pravilnika o dostopu do informacij javnega značaja je v nadaljnjem 9. členu zagrožena sankcija in sicer lahko generalni direktor redno odpove pogodbo o zaposlitvi zaradi kršenja obveznosti iz delovnega razmerja po 88. členu Zakona o delovnih razmerjih.

Smiselno enaka določila vsebujejo tudi interna Navodila o stikih z javnostjo na Onkološkem inštitutu, ki med drugim v točki 3 zahtevajo, da zaposleni na OI potrebujejo za vsak nastop v medijih, v zvezi z vsebinami, ki se nanašajo na OI, pisno soglasje generalnega direktorja. V primeru odsotnosti generalnega direktorja OI izda pooblastilo oseba, ki jo je za to pooblastil generalni direktor OI. Predvidene sankcije za kršitev določil Navodil o stikih z javnostjo so enake kot v Pravilniku o dostopu do informacij javnega značaja.

Na podlagi gornje obrazložitve je podan razlog za odpoved pogodbe o zaposlitvi zaradi kršenja obveznosti iz delovnega razmerja po določilih Zakona o delovnih razmerjih.

Pri tem pa velja opozoriti, da delodajalec dr. Breclju, kot predstavniku delavcev in članu Sveta OI, ne sme odpovedati pogodbe o zaposlitvi brez soglasja Sveta zavoda OI (112. člen Zakona o delovnih razmerjih).